

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/131,

annettu 23 päivänä tammikuuta 2018,

Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta direktiivin 2009/13/EY muuttamiseksi kansainvälisen työkonferenssin 11 päivänä kesäkuuta 2014 merityötä koskevaan vuoden 2006 yleissopimukseen hyväksymien vuoden 2014 muutosten mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 155 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 153 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti työmarkkina-osapuolet voivat pyytää yhteisesti, että niiden unionin tasolla tekemät sopimukset pannaan täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä.
- (2) Neuvoston direktiivillä 2009/13/EY⁽¹⁾ pantiin täytäntöön Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) 19 päivänä toukokuuta 2008 tekemä sopimus kansainvälisen työjärjestön (ILO) merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen, jäljempänä ”merityösopimus”, pakollisten määräysten sisällyttämiseksi unionin oikeuteen, jotta voimassa ollut unionin lainsäädäntö voitiin saattaa ajan tasalle niillä merityösopimuksen normeilla, jotka olivat merenkulkijoiden kannalta suotuisampia. Sillä pyrittiin parantamaan merenkulkijoiden työoloja erityisesti työsopimusten, työaikojen, kotimatkan, uran ja ammattitaidon edistämisen, asuintilojen ja virkistysmahdollisuuksien, ruoan ja ruokahuollon, terveyden ja turvallisuuden suojelun, sairaanhoidon ja valitusmenettelyjen osalta.
- (3) ILO käynnisti kansainvälisten asiantuntijoiden kokousten seurauksena prosessin merityösopimuksen muuttamiseksi, jotta siinä puututtaisiin niihin huolenaiheisiin, jotka liittyvät yhtäältä merenkulkijoiden hylkäämiseen ja rahavakuuteen sekä toisaalta merenkulkijoiden kuolemaa ja pitkäaikaista työkyvyttömyyttä koskeviin korvausvaatimuksiin. Merityösopimuksen mukaisesti perustettu kolmikantainen erityiskomitea hyväksyi kyseisistä aiheista kaksi muutosta kokouksessaan 7–11 päivänä huhtikuuta 2014. Osa muutosten kohteena olleista säännöistä kuului unionin toimivaltaan ja koski asioita, joista unioni oli antanut sääntöjä erityisesti sosiaalipolitiikan ja liikenteen alalla. Neuvosto hyväksyi sen vuoksi 26 päivänä toukokuuta 2014 päätöksen 2014/346/EU⁽²⁾ unionin puolesta kansainvälisen työkonferenssin (ILC) 103. istunnossa esitettävästä kannasta. Unionin kantana oli tukea merityösopimuksen ohjeistoon tehtävien muutosten, jäljempänä ”merityösopimukseen vuonna 2014 tehdyt muutokset”, hyväksymistä.
- (4) ILC hyväksyi merityösopimukseen vuonna 2014 tehdyt muutokset 103. istunnossaan Genevessä 11 päivänä kesäkuuta 2014, ja ne tulivat voimaan 18 päivänä tammikuuta 2017. Ne liittyvät tehokkaan rahavakuusjärjestelmän tarjoamiseen merenkulkijoiden oikeuksien suojelemiseksi hylkäämistapauksessa ja korvauksen varmistamiseksi työtapaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta aiheutuvaan merenkulkijan kuolemaan tai pitkäaikaiseen työkyvyttömyyteen liittyville sopimuserusteisille vaatimuksille. Niillä parannetaan ja optimoidaan nykyistä merenkulkijoiden suojelemiseksi käytössä olevaa järjestelmää, mukaan lukien alusten

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2009/13/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 2009, Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta (EUVL L 124, 20.5.2009, s. 30).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2014/346/EU, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, merityötä koskevan yleissopimuksen ohjeiston muutoksiin liittyvästä Euroopan unionin puolesta kansainvälisen työkonferenssin 103. istunnossa esitettävästä kannasta (EUVL L 172, 12.6.2014, s. 28).

velvollisuus pitää aluksella asiakirjanäyttöä rahavakuusjärjestelmästä ja laajentaa järjestelmä kattamaan kaksi uutta hylkäämistilannetta. Kyseiset tilanteet liittyvät tapauksiin, joissa merenkulkijat on jätetty ilman tarvittavaa ylläpitoa ja tukea tai joissa laivanvarustaja on yksipuolisesti katkaissut siteensä merenkulkijaan, mukaan luettuna työsopimukseen perustuvan palkan jättäminen maksamatta vähintään kahden kuukauden ajalta.

- (5) Meriliikennealan työmarkkinaosapuolet – ECSA ja ETF – tekivät 5 päivänä joulukuuta 2016 sopimuksen, jäljempänä ”työmarkkinaosapuolten sopimus”, direktiivin 2009/13/EY muuttamiseksi merityösopimukseen vuonna 2014 tehtyjen muutosten mukaisesti. Ne pysyivät 12 päivänä joulukuuta 2016 komissiota esittämään kyseisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi ehdotuksen neuvoston direktiiviksi SEUT 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (6) Työmarkkinaosapuolten sopimuksessa toistetaan merityösopimukseen vuonna 2014 tehtyjen muutosten pakollisten määräysten sisältö. Ensimmäinen muutos, joka koskee rahavakuusjärjestelmää merenkulkijan hylkäämistapauksessa, liittyy sekä terveyteen ja turvallisuuteen että työoloihin ja kuuluu näin ollen SEUT 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalaan. Toinen muutos, joka koskee rahavakuusjärjestelmään kohdistuvia vaatimuksia korvauksen varmistamiseksi työtaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta aiheutuvan merenkulkijoiden kuoleman tai pitkäaikaisen työkyvyttömyyden tapauksessa, kuuluu SEUT 153 artiklan 1 kohdan c alakohdan, joka koskee työntekijöiden sosiaaliturvaa ja sosiaalista suojelemista, soveltamisalaan. Työmarkkinaosapuolten sopimus liittyy näin ollen SEUT 153 artiklan soveltamisalaan kuuluviin asioihin, ja se voidaan SEUT 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti panna täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä. SEUT 288 artiklaa sovellettaessa asianmukainen väline työmarkkinaosapuolten sopimuksen täytäntöönpanoa varten on direktiivi.
- (7) Komissio on yhteisön tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun mukauttamisesta ja edistämisestä 20 päivänä toukokuuta 1998 antamansa tiedonannon mukaisesti arvioinut allekirjoittaneiden osapuolten edustavuuden ja työmarkkinaosapuolten sopimuksen kunkin lausekkeen lainmukaisuuden.
- (8) Työmarkkinaosapuolten sopimuksella muutetaan ECSAn ja ETF:n merityösopimuksesta 19 päivänä toukokuuta 2008 tekemää, direktiivin 2009/13/EY liitteenä olevaa sopimusta ja sisällytetään kyseiseen direktiiviin merityösopimukseen vuonna 2014 tehdyt muutokset jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden työolojen, terveyden ja turvallisuuden sekä sosiaalisen suojelun parantamiseksi.
- (9) Muuttamalla direktiiviä 2009/13/EY työmarkkinaosapuolten sopimuksella tuodaan merityösopimukseen vuonna 2014 tehtyjen muutosten pakolliset määräykset, jotka merityösopimuksen valvontajärjestelmä jo kattaa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/54/EU (*) soveltamisalan ja unionin oikeuden valvonta- ja seurantajärjestelmän, mukaan lukien Euroopan unionin tuomioistuimien toimivalta, piiriin. Tämä lisää todennäköisesti vaatimusten noudattamista jäsenvaltioiden ja laivanvarustajien keskuudessa.
- (10) Komissio seuraa tämän direktiivin ja työmarkkinaosapuolten sopimuksen täytäntöönpanoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työmarkkinaosapuolten harjoittamaa seurantaa ja tarkistamista unionin tasolla koskevien työmarkkinaosapuolten sopimuksen määräysten soveltamista.
- (11) Jäsenvaltiot voivat antaa tämän direktiivin täytäntöönpanon työmarkkinaosapuolten tehtäväksi näiden yhteisestä pyynnöstä ja sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne voivat jatkuvasti taata tällä direktiivillä tavoiteltujen tulosten saavuttamisen.
- (12) Komissio on ilmoittanut SEUT 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti asiasta Euroopan parlamentille lähettämällä sille tätä direktiiviä koskevan ehdotuksensa tekstin.
- (13) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 31 artiklassa tunnustettuja periaatteita.
- (14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli parantaa työntekijöiden työoloja, terveyttä ja turvallisuutta sekä sosiaalista suojelua meriliikennealalla, jolla toiminta on rajat ylittävää ja tapahtuu eri jäsenvaltioiden lippujen alla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/54/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen noudattamiseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvistä tietyistä lippuvallion velvollisuuksista (EUVL L 329, 10.12.2013, s. 1).

(15) Direktiivi 2009/13/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tällä direktiivillä pannaan täytäntöön Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) 5 päivänä joulukuuta 2016 tekemä sopimus direktiivin 2009/13/EY muuttamiseksi merityösopimukseen vuonna 2014 tehtyjen muutosten mukaisesti.

2 artikla

Työmarkkinaosapuolten sopimusta noudattaen direktiivin 2009/13/EY liitteessä säädettyä ECSAn ja ETF:n merityötä koskevasta vuoden 2006 yleissopimuksesta tekemää sopimusta muutetaan tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 16 päivänä helmikuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa tämän direktiivin täytäntöönpanon työmarkkinaosapuolten tehtäväksi näiden yhteisestä pyynnöstä ja sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne voivat jatkuvasti taata tällä direktiivillä tavoiteltujen tulosten saavuttamisen.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2018.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. GORANOV

LIITE

Muutetaan direktiivin 2009/13/EY liitteessä oleva ECSAn ja ETF:n merityötä koskevasta vuoden 2006 yleissopimuksesta tekemä sopimus seuraavasti:

- 1) Korvataan otsikossa "Normi A2.5 – Kotimatka" viite "A2.5" viitteellä "A2.5.1".
- 2) Lisätään normi seuraavasti:

"Normi A2.5.2 – Rahavakuus

1. Pantaessa täytäntöön säännön 2.5 2 kohta tällä normilla vahvistetaan vaatimukset, joilla taataan nopean ja tehokkaan rahavakuusjärjestelmän tarjoaminen merenkulkijoille, jos kyseessä on heidän hylkäämisensä.
2. Tätä normia sovellettaessa merenkulkijan katsotaan tulleen hylätyksi, jos tämän sopimuksen vaatimusten tai merenkulkijan työsopimuksen ehtojen vastaisesti laivanvarustaja
 - a) ei maksa merenkulkijan kotimatkan kustannuksia; tai
 - b) on jättänyt merenkulkijan ilman tarvittavaa ylläpitoa ja tukea; tai
 - c) on muutoin yksipuolisesti katkaissut siteensä merenkulkijaan, mukaan luettuna työsopimukseen perustuvan palkan jättäminen maksamatta vähintään kahden kuukauden ajalta.
3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtiviin aluksiin sovelletaan tämän normin vaatimukset täyttävää rahavakuusjärjestelmää. Rahavakuusjärjestelmä voidaan toteuttaa sosiaaliturvajärjestelmän tai vakuutuksen tai kansallisen rahaston tai muun vastaavan järjestelyn muodossa. Jäsenvaltion on määritettävä sen muoto asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.
4. Rahavakuusjärjestelmällä on tarjottava tämän normin mukaisesti kaikille jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella oleville hylätyille merenkulkijoille suora pääsy järjestelmän piiriin, riittävä kattavuus ja nopeutettu taloudellinen apu.
5. Tämän normin 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa merenkulkijoiden riittävään ylläpitoon ja tukeen sisältyvät riittävä ruoka, majoitus, juomavesivarastot, aluksella selviytymisen edellyttämä polttoaine ja tarvittava sairaanhoito.
6. Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että sen lipun alla purjehtivat alukset, joilla edellytetään kansallisen lainsäädännön mukaan olevan merityösertifikaatti tai joilla se on oltava laivanvarustajan pyynnöstä, pitävät aluksella vakuuden tarjoajan myöntämän todistuksen tai muun asiakirjanäytön rahavakuudesta. Kopio siitä on asetettava aluksella esille näkyvään paikkaan, jossa se on merenkulkijoiden saatavilla. Jos rahavakuuden tarjoajia on useampia, aluksella on oltava kunkin vakuudentarjoajan toimittama asiakirja.
7. Rahavakuutta koskeva todistus tai muu asiakirjanäyttö on oltava englanninkielinen tai siihen on liitettävä englanninkielinen käännös ja siihen on sisällytettävä seuraavat tiedot:
 - a) aluksen nimi;
 - b) aluksen rekisteröintisatama;
 - c) aluksen radiokutsutunnus;
 - d) aluksen IMO-tunnistenumero;
 - e) rahavakuuden tarjoajan tai tarjoajien nimi ja osoite;
 - f) merenkulkijan avustuspyyntöjen käsittelystä vastaavien henkilöiden tai tahon yhteystiedot;
 - g) laivanvarustajan nimi;
 - h) rahavakuuden voimassaoloaika; ja
 - i) rahavakuuden tarjoajan vakuutus siitä, että rahavakuus täyttää tämän normin A2.5.2 vaatimukset.
8. Rahavakuusjärjestelmästä annettu apu on myönnettävä viipymättä merenkulkijan tai hänen nimetyn edustajansa esittämästä pyynnöstä, jonka tukena ovat tarvittavat oikeutta koskevat perustelut tämän normin 2 kohdan mukaisesti.

9. Ottaen huomioon sääntö 2.5 rahavakuusjärjestelmästä annettavan avun olisi oltava riittävä kattamaan seuraavat:
- a) palkkasaatavat ja muut maksamattomat etuudet, jotka laivanvarustajan on maksettava merenkulkijalle työsopimuksen, työehtosopimuksen tai lippuvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, enintään neljän kuukauden ajalta;
 - b) kaikki merenkulkijalle aiheutuneet kohtuulliset kustannukset, mukaan luettuna tämän normin 10 kohdassa tarkoitetun kotimatkan kustannukset; ja
 - c) merenkulkijan perustarpeet, joihin kuuluvat muun muassa riittävä ruoka, tarvittaessa vaatetus, majoitus, juomavesivarastot, aluksella selviytymisen edellyttämä polttoaine, tarvittava sairaanhoito ja muut kohtuulliset kustannukset ja maksut, jotka aiheutuvat hylkäämisen muodostavasta teosta tai laiminlyönnistä, merenkulkijan kotiin saapumiseen asti.
10. Kotimatkan kustannusten on katettava asianmukaisella ja nopealla tavalla, yleensä lentoteitse, tehtävä matka, ja niihin on sisällyttävä merenkulkijan ruoka ja asuminen siitä lähtien, kun hän lähtee laivalta, siihen asti, kun hän saapuu kotiin, tarvittava sairaanhoito, henkilökohtaisten tavaroiden siirto ja kuljetus sekä kaikki muut kohtuulliset kustannukset ja maksut, jotka johtuvat hylkäämisestä.
11. Rahavakuuden soveltaminen ei lakkaa ennen rahavakuuden voimassaoloajan päättymistä, paitsi jos rahavakuuden tarjoaja on antanut vähintään 30 päivää aikaisemmin ennakoilmoituksen lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
12. Jos vakuutuksen tai muun rahavakuuden tarjoaja on suorittanut merenkulkijalle maksuja tämän normin mukaisesti, tällaisen tarjoajan on maksamansa summan osalta ja sovellettavan lainsäädännön mukaisesti hankittava sijaantulolla, saatavan siirrolla tai muulla tavalla oikeudet, jotka merenkulkijalle olisivat kuuluneet.
13. Tällä normilla ei estetä vakuutuksen tai rahavakuuden tarjoajan takautumisoikeutta kolmansia osapuolia kohtaan.
14. Tämän normin määräyksillä ei ole tarkoitus sulkea pois tai estää muiden sellaisten oikeuksien, vaatimusten tai oikeussuojakeinojen käyttöä, joista hylätyt merenkulkijat saattaisivat saada korvausta. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä voidaan säätää, että tämän normin mukaisesti maksettavat summat voidaan vähentää summista, jotka on saatu muista lähteistä ja jotka johtuvat oikeuksista, vaatimuksista tai oikeussuojakeinoista, jotka saattavat olla korvauksen kohteena tämän normin mukaisesti.”
- 3) Muutetaan ”Normi A4.2 – Laivanvarustajan vastuu” seuraavasti:
- a) Korvataan otsikossa viite ”A4.2” viitteellä ”A4.2.1”;
 - b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”8. Kansallisissa laeissa ja määräyksissä on säädettävä, että rahavakuusjärjestelmä, jolla varmistetaan tämän normin 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sopimusperusteisten vaatimusten korvaaminen normissa A4.2.2 määritellyn mukaisesti, täyttää seuraavat vähimmäisvaatimukset:

 - a) sopimusperusteinen korvaus, joka perustuu merenkulkijan työsopimukseen, on maksettava täysimääräisesti ja viipymättä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän kohdan c alakohdan soveltamista;
 - b) vastaanottajaa ei saa painostaa hyväksymään sopimusperusteista summaa pienempää summaa;
 - c) jos merenkulkijan pitkäaikainen työkyvyttömyys vaikeuttaa sen täysimääräisen korvauksen arvioimista, johon merenkulkija saattaa olla oikeutettu, merenkulkijalle on maksettava ennakkomaksu tai -maksuja kohtuuttomien vaikeuksien välttämiseksi;
 - d) merenkulkijan on säännön 4.2 2 kohdan mukaisesti saatava maksu sen estämättä muiden laillisten oikeuksien harjoittamista, mutta laivanvarustaja voi vähentää tällaisen maksun vahingonkorvauksista, jotka johtuvat merenkulkijan esittämistä ja samaan tapaukseen liittyvistä muista vaatimuksista laivanvarustajaa kohtaan; ja
 - e) sopimusperusteista korvausta koskevan vaatimuksen voi esittää asianomainen merenkulkija suoraan tai tämän lähiomainen taikka merenkulkijan edustaja tai nimetty edunsaaja.

9. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä on varmistettava, että merenkulkijoille ilmoitetaan ennalta, jos laivanvarustajan rahavakuus aiotaan peruuttaa tai sanoa irti.
 10. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä on varmistettava, että rahavakuuden tarjoaja ilmoittaa lippuvallion toimivaltaiselle viranomaiselle, jos laivanvarustajan rahavakuus aiotaan peruuttaa tai sanoa irti.
 11. Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että sen lipun alla purjehtivat alukset pitävät aluksella rahavakuuden tarjoajan myöntämän todistuksen tai muun asiakirjanäytön rahavakuudesta. Kopio siitä on asetettava aluksella esille näkyvään paikkaan, jossa se on merenkulkijoiden saatavilla. Jos rahavakuuden tarjoaja on useampia, aluksella on oltava kunkin vakuudentarjoajan toimittama asiakirja.
 12. Rahavakuuden soveltaminen ei lakkaa ennen rahavakuuden voimassaoloajan päättymistä, paitsi jos rahavakuuden tarjoaja on antanut vähintään 30 päivää aikaisemmin ennakoilmoituksen lippuvallion toimivaltaiselle viranomaiselle.
 13. Rahavakuudesta maksetaan kaikki sen kattamat sopimusperusteiset vaatimukset, jotka syntyvät asiakirjan voimassaolokaudella.
 14. Rahavakuutta koskevan todistuksen tai muun asiakirjanäytön on oltava englanninkielinen tai siihen on liitettävä englanninkielinen käännös ja siihen on sisällytettävä seuraavat tiedot:
 - a) aluksen nimi;
 - b) aluksen rekisteröintisatama;
 - c) aluksen radiokutsutunnus;
 - d) aluksen IMO-tunnistenumero;
 - e) rahavakuuden tarjoajan tai tarjoajien nimi ja osoite;
 - f) merenkulkijan sopimusperusteisten vaatimusten käsittelystä vastaavien henkilöiden tai tahon yhteystiedot;
 - g) laivanvarustajan nimi;
 - h) rahavakuuden voimassaoloaika; ja
 - i) rahavakuuden tarjoajan vakuutus siitä, että rahavakuus täyttää normin A4.2.1 vaatimukset.”
- 4) Lisätään normi seuraavasti:

”Normi A4.2.2 – Sopimusperusteisten vaatimusten käsittely

1. Sovellettaessa normin A4.2.1 8 kohtaa ja tätä normia ’sopimusperusteisella vaatimuksella’ tarkoitetaan kaikkia vaatimuksia, jotka liittyvät merenkulkijan kuolemaan tai pitkäaikaiseen työkyvyttömyyteen työtaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta, kansallisessa lainsäädännössä, merenkulkijoiden työsopimuksessa tai työehtosopimuksessa määritellyn mukaisesti.
 2. Normin A4.2.1 1 kohdan b alakohdan mukainen rahavakuusjärjestelmä voidaan toteuttaa sosiaaliturvajärjestelmän tai vakuutuksen tai rahaston tai muun vastaavan järjestelyn muodossa. Jäsenvaltion on määritettävä sen muoto asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.
 3. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä on varmistettava, että käytössä on tehokkaat järjestelyt sellaisten sopimusperusteisten vaatimusten vastaanottamista, käsittelyä ja puolueetonta ratkaisua varten, jotka liittyvät normin A4.2.1 8 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen, nopeilla ja oikeudenmukaisilla menettelyillä.”
-